Třebíč

Základní školy v Třebíči využívají služby školního psychologa. Spokojení jsou rodiče i učitelé

Všech sedm základních škol v Třebíči využívá služeb školního psychologa Zdeňka Krpouna. Ten spolupracoval na projektu Síťování škol, díky kterému měly školy k dispozici specializované odborníky – logopedy, psychology a speciální pedagogy. Po ročním působení byli rodiče a učitelé nadšeni způsobem jeho práce s dětmi. Ačkoli projekt zatím nemá návaznost, ředitelé škol se s městem dohodli na výpomoci, aby psycholog mohl na školách působit nadále.

Spolupráce se odvíjí od konkrétní domluvy s řediteli jednotlivých škol. „Z většiny škol pravidelně dostávám žádosti o nápravu a podporu konkrétních problémů dětí a společně s nimi jsou mi předávány kontaktní údaje předem informovaných zákonných zástupců a pedagogů. Pak už je to na mě. Prozatím musím říct, že se vše daří velmi rychle a zpravidla dochází ke společnému setkání a řešení vážnějších i méně vážných problémů dětí do jednoho týdne od předání požadavku," popsal Krpoun.

„Když si škola zažádá o detailnější psychologickou zprávu z vyšetření, anebo o spolupráci psychologa s dalšími výchovnými institucemi, vše se odehraje velmi rychle a převládá vzájemná spokojenost," dodal místostarosta Pavel Pacal.

Zlatým pravidlem psychologické péče je zvolit takovou formu intervence, která bude pro dítě efektivní. V závažnějších případech se psycholog věnuje konkrétnímu dítěti zpravidla každý týden až čtrnáct dní po dobu několika měsíců. Každý duševní problém je jiný a od toho se odvíjí zvolený postup podpory.

Nejčastěji mají děti problémy s pozorností

„Ačkoli převládá názor, že ADHD (Attention Deficit Hyperactivity Disorder – porucha pozornosti) je geneticky podmíněná porucha, ve vědě se čím dál více prokazuje, že děti s touto diagnózou pocházejí z rodin, kde je jim věnovaná nedostatečná pozornost. Tráví většinu času u počítače a televize. To k pozornosti také zrovna nepřispívá. Globálně lze říct, že jsou nejen zanedbané, ale také je rodiče mimoděk vedou k činnostem, které pozornost výrazně oslabují, respektive je neumějí u svých dětí adekvátně omezit," doplnil psycholog. Dále se u současných dětí projevují závislosti na virtuálních sociálních sítích, agresivní chování jak vůči sobě, tak vůči druhým a komunikační obtíže. V tomto smyslu je čím dál více dětí, které neumějí pozdravit a iniciovat běžnou konverzaci a vyhýbají se očnímu kontaktu.

Irini Martakidisová